

33 съ него. А като дойдохъ при Іисуса и го видѣхъ че е умрълъ вече, не му прѣбихъ голѣни.

34 тѣ. Но единъ отъ войнъ тѣ прободе съ копіе ребра-та му, и тутакси излѣзе кръвь и вода.

35 И тойзи който видѣ свидѣтелствона, и истинно е негово-то свидѣтелство, и той знае че истинѣ

36 казува, за да повѣрвате вы. Защото *всичко* то-
ва станѫ, за да ся испълни писаніе-то: "Кость
37 негова не ще ся строши." И пакъ друго писа-
ніе казува: "Ще погледиѭтъ на него когото
прободохъ."

38 А слѣдъ това Іосифъ отъ Аримаоея, (който бѣше ученикъ Іисусовъ, но потаенъ заради страхъ-тъ отъ Іудеи-тѣ,) примоли ся на Пилата да земе тѣло-то Іисусово; и Пилатъ даде во-
лѣж. И той дойде та дигнѫ тѣло-то Іисусово.

39 Дойде още и Никодимъ, (който бѣ дохождалъ отъ най първо прѣзъ нощъ при Іисуса), и нося-
ше едно смѣщеніе отъ смириж и алой до сто

40 литры. И тѣй зехѫ тѣло-то Іисусово, и обви-
хъ го въ плащаницѫ съ ароматы-тѣ, както е

41 обычай на Іудеи-тѣ да погребаватъ. И на оно-
ва място дѣто бы распинѧтъ, имаше градина и
въ градинѣ-тѣ гробъ новъ, въ който никой

42 още не бѣ положенъ. Тамо прочее положихъ
Іисуса, поради петъкъ-тѣ на Іудеи-тѣ, защото
бѣше близу гробъ-тѣ.

ГЛАВА 20.

1 И въ първый-тѣ-день на седмицѫ-тѣ Марія
Магдалина идува на гробъ-тѣ сутринѣ-тѣ рано,
като бѣше още тъмно, и гледа камъкъ-тѣ ди-
2 гнѣтъ отъ гробъ-тѣ. Тича тогазъ и идува при
Симона Петра, и при другий-тѣ ученикъ кого-
то обычаше Іисусъ, и казува имъ: Дигнѫли Го-
спода отъ гробъ-тѣ, и не знаемъ дѣ го по-